

Svar (7/11 90):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Retningslinjerne for de af boligministeren udpegede medlemmer af realkreditinstitutternes bestyrelser fremgår af Boligstyrelsens cirkulære af 11. august 1981 om realkreditinstitutter (pkt. 53 + bilag 7).

Det fremgår heraf, at de offentlige repræsentanter forudsættes i særlig grad at varetage samfundsmæssige interesser, men herudover afviger disse bestyrelsesmedlemmers rettigheder og pligter ikke fra de øvrige bestyrelsesmedlemmers.

De offentlige repræsentanter deltager på lige fod med de øvrige bestyrelsesmedlemmer i den overordnede ledelse af instituttets anliggender, og de handler i den henseende efter egen overbevisning og ikke på boligministerens instruks.

Boligministeren kan over for de enkelte repræsentanter præcisere det offentliges interesse, ligesom repræsentanten af egen drift eller efter anmodning vil kunne delagtiggøre ministeren i sine almindelige synspunkter og erfaringer fra sit virke som bestyrelsesmedlem. Dette sker rent faktisk på tilbagevendende møder mellem ministeriet og statsrepræsentanterne.

Det er derimod ikke hensigten, at det offentlige repræsentant skal sikre offentlighedens indseende og kontrol med institutternes overordnede dispositioner, og statsrepræsentanterne er da også underlagt den samme tavshedspligt som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Jeg finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre på ovennævnte forhold i retning af eksempelvis at pålægge statsrepræsentanterne indberetningspligt. En indberetningspligt vil ikke være en sædvanlig opgave for et bestyrelsesmedlem og vil meget let kunne blive belastende for de pågældende i forhold til den øvrige bestyrelse.

Der er måske i denne forbindelse grund til at slå fast, at ansvaret for en forsvarlig drift i realkreditinstituttet ikke ligger hos mig eller i Finanstilsynet, men hos bestyrelse og direktion, i et vist omfang med støtte fra revisor.

Ministeriets og Tilsynets opgave er at føre tilsyn med, at direktion og revisor overholder de gældende bestemmelser på området. Derimod skal vi ikke befatte os med virksomhedens drift.

Jeg finder dog, at der er behov for, at spørgsmålet om statsrepræsentanternes rolle tages op i en bredere sammenhæng, idet der som be-

kendt også er statsrepræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser, og jeg har derfor taget kontakt til industriministeren herom.

Spm. nr. S 107

Til *indenrigsministeren* (1/11 90) af:

Jane Oksen (FP):

»I hvilke kommuner og med hvilke beløb har kommunalbestyrelserne givet bidrag til Flygtning 90-indsamlingen?«

Begrundelse

Indenrigsministeren har i januar 1990 efter indsamlingen til Østeuropa udtalt, at såfremt danske kommuner én gang til yder større beløb til forskellige landsindsamlinger, vil der omgående blive fremsat lovforslag, der forbyder kommunerne at yde humanitær hjælp til udlandet, og spørgeren ønsker ovenstående spørgsmål besvaret for at høre, om dette skulle give ministeren anledning til at fremsætte et lovforslag.

Svar (7/11 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

I mit svar til spørgeren den 18. januar 1990 i forbindelse med landsindsamlingen Støt Østeuropa gav jeg udtryk for, at den debat, der dengang var, om det betimelige i, at enkelte kommunalbestyrelser slog sig op som donatorer – for borgernes penge – ville medvirke til, at kommunalbestyrelserne i fremtiden ville være meget tilbageholdende med at træffe beslutning om at yde bidrag i lignende situationer.

I forbindelse med landsindsamlingen Flygtning 90 er jeg bekendt med, at Holstebro Kommune har ydet et kontant bidrag på 1.000 kr. til indsamlingen.

Det beskedne beløb giver mig ikke anledning til at fremsætte lovforslag.

Spm. nr. S 115

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (31/10 90) af:

Behnke (FP):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig vedrørende et muligt salg af dansk undervisningsknowhow til Sydafrika, når forholdet bliver normaliseret?«